

- że krzywda odpowiada kwocie 52 547 415 EUR, do której to kwoty należy dodać odsetki ustawowe, a także każdą inną kwotę, która będzie uzasadniona;
- subsydiarnie, że całość lub część kwot żądanych z tytułu krzywdy powinna być uznana za szkodę materialną i naliczona na tej podstawie; oraz
- że Rada powinna zostać obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, z których dwa dotyczą powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej, a trzy dotyczą szkody wynikającej z naruszenia prawa przez Radę Unii Europejskiej.

- Odnośnie do powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej
 1. Zarzut pierwszy, dotyczący bezprawności zachowania zarzucanego Radzie (przyjęcie i utrzymanie w mocy zamrożenia środków finansowych strony skarżącej), należycie stwierdzonej wyrokiem z dnia 6 września 2013 r. Bank Refah Kargaran/Rada, T-24/11, Zb.Orz., EU:T:2013:403.
 2. Zarzut drugi, dotyczący faktu, że naruszenie prawa, którego dopuściła się Rada, jest wystarczająco istotnym naruszeniem norm prawnych przyznających uprawnienia jednostkom
- Odnośnie do szkody wynikającej z naruszenia prawa przez Radę Unii Europejskiej.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący zaprzestania działalności przez stronę skarżącą z instytucjami znajdującymi się na terenie Unii Europejskiej z powodu zamrożenia środków finansowych.
 4. Zarzut czwarty, dotyczący utraconych korzyści w wyniku zablokowania linii kredytowych.
 5. Zarzut piąty, dotyczący krzywdy.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Export Development Bank of Iran/Rada

(Sprawa T-553/15)

(2015/C 398/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie:

- że przyjęcie przez Radę Unii Europejskiej i utrzymanie przez nią w mocy środka ograniczającego przeciwko EDBI, którego nieważność stwierdził Sąd w wyroku z dnia 6 września 2013 r. (sprawy T-4/11 i T-5/11), spowodowało powstanie odpowiedzialność pozaumownej po stronie Unii Europejskiej;
- że w rezultacie Unia Europejska ma obowiązek naprawić wyrządzoną skarżącej szkodę;
- że szkoda majątkowa skarżącej wynosi 56 470 860 USD, tj. 50 508 718 EUR po kursie bieżącym, do której to kwoty należy doliczyć odsetki oraz każdą inną uzasadnioną kwotę;
- że szkoda niemajątkowa skarżącej wynosi 74 132 366 USD, tj. 66 206 13 EUR po kursie bieżącym, do której to kwoty należy doliczyć odsetki oraz każdą inną uzasadnioną kwotę;
- że Rada ponosi koszty postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów, z których dwa dotyczą powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej, zaś cztery szkody wynikłej z bezprawnych działań Rady Unii Europejskiej.

- Co się tyczy powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej
 1. Zarzut pierwszy dotyczący bezprawności działań Rady (przyjęcie i utrzymanie w mocy środka w postaci zamrożenia środków finansowych skarżącej), które zostało potwierdzone w wyroku z dnia 6 września 2013 r., Export Development Bank of Iran/Rada (T-4/11 i T-5/11, EU:T:2013:400).
 2. Zarzut drugi, zgodnie z którym naruszenia prawa, jakich dopuściła się Rada, stanowią wystarczające istotne naruszenie przepisów prawa mających na celu przyznanie praw jednostkom.
- Co się tyczy szkody wynikłej z bezprawności działań Rady Unii Europejskiej
 3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym bezpośrednim skutkiem nielegalnego środka było zaprzestanie przez skarżącą prowadzenia działalności w zakresie akredytyw dokumentowych.

4. Zarzut czwarty dotyczący utraty zysków wskutek braku dostępu skarżącej do środków finansowych, które zostały zamrożone w Unii Europejskiej.
5. Zarzut piąty dotyczący szkody wynikającej z przerwy w możliwości dokonywania przelewów walutowych.
6. Zarzut trzeci dotyczący szkody niemajątkowej.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Węgry/Komisja

(Sprawa T-554/15)

(2015/C 398/76)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: Z. Fehér i G. Koós)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2015) 4805 z dnia 15 lipca 2015 r. dotyczącej węgierskiej składki na cele zdrowotne wnoszonej przez sektor tytoniowy w części nakazującej zawieszenie stosowania zarówno progresywnych stawek podatkowych, jak i zmniejszenia obciążeń podatkowych w przypadku inwestycji, określonych w a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény (ustawie XCIV z 2014 r. o składce na cele zdrowotne wnoszonej przez sektor tytoniowy) przyjętej przez węgierski parlament
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nadużycia uprawnień dyskrecjonalnych, oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia zasady proporcjonalności
 - Strona skarżąca po pierwsze podnosi, że, nakazując zawieszenie, Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie oraz że czyniąc to, przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecjonalnych oraz jednocześnie naruszyła zasadę proporcjonalności
2. Zarzut drugi, dotyczący nieprzestrzegania zakazu wszelkiej dyskryminacji oraz naruszenia zasady równości traktowania
 - Strona skarżąca po drugie podnosi, że praktykę Komisji odnośnie do zawieszenia należy uznać za niespójną i że wynika niej nieprzestrzeganie zakazu wszelkiej dyskryminacji oraz naruszenie zasady równości traktowania.